

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/30/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010069
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2013:3513010069.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom v trestnej veci obžalovaného S.R. B., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom I. T., a ml. obžalovaného N. N., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom I. T., B.. H. Č.. XXX/XX, trestne stíhaných na slobode pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Trestný zákon“) k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 27. marca 2013 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaní: 1/ S. B.O. , nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom I. T., slobodný, nezamestnaný,

2/ ml. N. N. , nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom I. T., B.. H. XXX/XX, slobodný, nezamestnaný,

s ú v i n n í , ž e

v čase okolo polnoci zo dňa 2.6.2012 na deň 3.6.2012 v obci Stará Turá, na Š. ulici po predchádzajúcej slovnej dohode preliezli 165 cm vysoké súvislé oplotenie obývanej novostavby rodinného domu s popisným číslom XXX/XX, následne vošli na pozemok patriaci k rodinnému domu a z budovy garáže demontovali 2 kusy medených zvodov o celkovej dĺžke 5,5 m o priemere 110 mm značky KJG, následne sa presunuli k spodnej časti uvedeného rodinného domu, odkiaľ demontovali medený zvod o dĺžke 4 m o priemere 110 mm zn. KJG, tieto medené zvody následne obž. ml. N. popodával cez plot obž. B., a následne tieto medené zvody obaja obžalovaní odniesli preč, čím spôsobili poškodenému X.. K. T.I., škodu vo výške 209,- €, t e d a

obžalovaný S. B.

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,
- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného,

obžalovaný ml. N. N.

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,
- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný S. B.

- prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona,

obžalovaný ml. N. N.

- prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

obžalovaný S. B.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 212 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného z a r a ď u j e pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný ml. N. N.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 212 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 117 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému podmiennečne odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 116 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 116 ods. 1 Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. f), písm. g), písm. j) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosti, ktoré spočívajú v príkaze:

- v skúšobnej dobe získať určitú pracovnú kvalifikáciu alebo sa zúčastniť na rekvalifikačnom kurze,
- podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu,
- zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie v skúšobnej dobe.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obaja obžalovaní povinní spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému X.. K. T., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom I. T., Š. XXX/XX, náhradu škody vo výške 209,-Eur a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie pod sp. zn. 1T/30/2013 trestné konanie proti obžalovaným na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 740/12 - 22 zo dňa 15.02.2013, doručená tunajšiemu súdu dňa 19.02.2013, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

V predmetnej veci vydal nariadil na deň 27.03.2013 hlavné pojednávanie, na ktoré predvolal obžalovaných, svedka poškodeného X.. K. T., svedkyňu C. N., a o hlavnom pojednávaní upovedomil prokuratúru, obhajcu mladistvého obžalovaného a Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom.

Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že prokurátor nechce uzatvoriť dohodu o vine a treste, pretože je potrebné oboznámiť trestné spisy obžalovaných z dôvodu rozhodnutia o amnestii, čo môže mať vplyv na právnu kvalifikáciu. Obžalovaní sa k otázke uzatvorenia dohody o vine a treste nevyjadřili.

Po prečítaní obžaloby prokurátorom, po zákonom poučení obžalovaných o ich právach a poučení v intenciách § 257 Trestného poriadku, obžalovaní S. B. a ml. N. N. vyhlásili, že sú vinní zo skutku

uvedeného obžalobe. Následne samosudca prečítal obžalovaným otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky odpovedali obaja obžalovaní zhodne áno. Prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného ml. N. N.. Obhajca obžalovaného mladistvého navrhol prijať vyhlásenie obvineného, rovnako jeho matka C. N. a zástupca Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom. K vyhláseniu obžalovaného S. B. o vine prokurátor uviedol, že jeho prijatie nechá na zváženie súdu, pretože pri obžalovanom prichádza do úvahy vypustenie prísnejšej právnej kvalifikácie, keďže pri podaní obžaloby nemal k dispozícii rozhodnutie o amnestii predchádzajúceho odsúdenia. Nakoľko boli splnené procesné podmienky na prijatie vyhlásenia obžalovaného mladistvého N. N. a jeho vyhlásenie nebolo v rozpore s doteraz zhromaždenými dôkazmi, ktoré boli predložené súdu s obžalobou vo vyšetrovacom spise, súd prijal jeho vyhlásenie o vine postupom podľa § 257 Trestného poriadku a dokazovanie o skutku v rozsahu v akom skutok priznal obžalovaný mladistvý nevykonal a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení. Súd vyhlásenie o vine obžalovaného S. B. neprijal, pretože odpoveď na otázku uvedenú v § 333 ods. 3 písm. h) Trestného poriadku sa vzťahuje na vyhlásenie k právnej kvalifikácii skutku uvedenej v obžalobe, ktorá kvalifikuje po právnej stránke konanie obžalovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, pričom po vykonaní dokazovania môže dôjsť k zmene právnej kvalifikácie.

Súd na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného mladistvého N. N. (pravdivosti jeho vyhlásenia korešpondujú aj ostatné usvedčujúce dôkazy z prípravného konania, najmä výpoveď obžalovaného, výpovede jednotlivých svedkov a listinné dôkazy), uznal obžalovaného za vinného zo žalovaného skutku, ktorý je potrebné po právnej stránke kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, pretože spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, keďže prekonal prekážku, ktorá má zabrániť nepovolenému vstupu a spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného.

Ďalšie dokazovanie sa na hlavnom pojednávaní potom zameralo na vykonanie dôkazov k účasti obžalovaného S. B. na žalovanej trestnej činnosti a na dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Obžalovaný S. B. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o jeho právach uviedol, že vypovedať bude. Obžalovaný sa priznal vo svojej výpovedi k žalovanému skutku, popísal ho a svoje konanie oľutoval.

Obžalovaný mladistvý N. N. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o jeho právach uviedol, že vypovedať bude. Vypovedal k účasti spoluobžalovaného S. B., pričom vo svojej výpovedi potvrdil skutkové okolnosti o účasti spoluobžalovaného S. B. na žalovanej trestnej činnosti.

Svedok poškodený X.. K. T. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o právach a povinnostiach svedka uviedol, že nie je v príbuzenskom pomere k žiadnemu z obžalovaných a vypovedať bude. Svedok poškodený na hlavnom pojednávaní si uplatnil náhradu škody vo výške 209,- Eur za odcudzené veci - medené zvody a žiadal, aby v prípade odsudzujúceho rozsudku boli obžalovaní zaviazaní na jej náhradu. Náhrada škody mu zo strany obžalovaných nebola uhradená.

Svedkyňa C. N. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o právach a povinnostiach svedka uviedla, že nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému S. B. a je matkou obžalovaného ml. N. N. a vypovedať bude. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala k osobe svojho syna N. N. a k jeho problémom.

Podľa odborného vyjadrenia Stabilit, s.r.o. hodnota odcudzenej medenej odkvapovej rúry s priemerom 110 mm zn. KJG je 209,-Eur.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný S. B. bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný pre prevažne majetkovú trestnú činnosť (3 krát) a drogovú trestnú činnosť. Naposledy bol súdne trestaný Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.07.2012, sp.zn. 1T/113/2012, právoplatný dňa 28.07.2012, pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods., 1 Trestného zákona a bol uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa registra trestov má tento trest obžalovaný amnestovaný.

Z pripojených spisov Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 1T/161/2011 a 1T/113/2012 súd zistil, že na obžalovaného S. B. sa vzťahuje v prípade všetkých odsúdení amnestia a všetky tresty, ktoré mu boli v týchto konaniach uložené, sú amnestované a hľadá sa neho, akoby nebol odsúdený.

Obžalovaný S. B. nie je z miesta bydliska mestom Stará Turá kladne hodnotený, nakoľko bol riešený za priestupky voči verejnému poriadku a občianskemu spolunažívaniu.

Obžalovaný S. B. je z výkonu trestu odňatia slobody ÚVTOS Sučany hodnotený priemerne.

Podľa Ústrednej evidencie priestupkov MV SR bol obžalovaný v minulosti postihnutý za priestupok proti majetku (krádež v obchode dňa 19.04.2011) blokovou pokutou vo výške 30,-Eur.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný mladistvý N. N. bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný a to Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26.11.2012, sp. zn. 1T/196/2012, právoplatný dňa 26.11.2012, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní dva roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky. Podľa odpisu z registra trestov a pripojeného spisu tunajšieho súdu 1T/169/2012 má obžalovaný uvedené odsúdenie amnestované a hľadá sa neho, akoby nebol odsúdený.

Obžalovaný mladistvý N. N. nie je kladne hodnotený školou, nakoľko v školskom roku 2011/2012 dosiahol na SOŠ Nové Mesto nad Váhom študijné výsledky hodnotené ako menej „uspokojivé“ a vynechal v tomto školskom roku 432 vyučovacích hodín. Na konci školského roka neprospeš z ošiestich predmetov a preto bol vylúčený zo školy.

Obžalovaný mladistvý N. N. nie je kladne hodnotený ani Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Obžalovaný mladistvý N. N. nie je kladne hodnotený ani mestom Stará Turá. Bol v minulosti riešený za priestupok, ktorý bol pre nedostatok veku odložený.

Podľa Ústrednej evidencie priestupkov MV SR nebol obžalovaný v minulosti riešený za priestupok.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané ďalšie listinné dôkazy tak ako sú uvedené v Zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 27.03.2013.

* * * * *

Na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchali ho obaja obžalovaní spoločným konaním vo vzájomnej zhode. Obaja obžalovaní sa k spáchaniu skutku priznali, pričom spáchanie skutku je preukázané výpoveďou svedka poškodeného X. K. T., Zápisnicami o previerke výpovedí S. B. a N. N. na mieste, fotodokumentáciou previerky výpovedí, odborným vyjadrením spoločnosti Stabilit a kolaudačným rozhodnutím o užívaní rodinného domu poškodeného a ostatnými listinnými dôkazmi. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú a vytvárajú ucelenú reťaz priamych aj nepriamych dôkazov, na základe ktorých súd mohol súd vysloviť logický výrok o vine oboch obžalovaných. Obaja obžalovaní sú plne trestnoprávne zodpovedné subjekty, pričom v priebehu tohto konania nevyšli najavo žiadne okolnosti, ktoré by ich trestnoprávnu zodpovednosť vylučovali alebo zmierňovali a to v akomkoľvek smere. Súd konanie oboch obžalovaných posúdil rovnako, a to ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, pretože spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali vlámaním, keďže prekonalí prekážku, ktorá má zabrániť nepovolenému vstupu do obydlia a spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného. U obžalovaného S. B. došlo k zmene posúdenia právnej kvalifikácie oproti obžalobe, pretože všetky predchádzajúce odsúdenia má obžalovaný S. B. amnestované v súvislosti s rozhodnutím prezidenta SR zo dňa 02.01.2013, hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený, a tým zanikol kvalifikačný znak uvedený v § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorý spočíva v tom, že za taký čin (krádež) bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, súd posúdil konanie obžalovaných podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestné činy spáchané v priamom úmysle, keďže vzhľadom na všetky skutkové okolnosti vedeli, že svojím konaním porušujú záujmy chránené Trestným zákonom a napriek tomu konali proti týmto záujmom. Svojím konaním obžalovaní porušili záujem spoločnosti na ochrane výkonu vlastníckych práv a majetku fyzických a právnických osôb a záujem na ochrane obydlia fyzických osôb.

Pri určení druhu a výmery trestu súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osoby páchatel'ov, ich osobné pomery, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'ov.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného S. B. existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti a to priznanie na hlavnom pojednávaní [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Poľahčujúcu okolnosť - vedenie riadneho života obžalovanému nebolo možné priznať vzhľadom na jeho správy o povesti, ktoré sú negatívne. Na strane príťažujúcich okolností súd zistil jednu príťažujúcu okolnosť a to, že spáchal viac trestných činov. Pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností je tak vyrovnaný a základná trestná sadzba trestu odňatia slobody uvedená v § 212 ods. 2 Trestného zákona sa teda

nezmenila. U obžalovaného prichádzal do úvahy súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k Trestnému rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13.06.2012, sp. zn. 2T/97/2012, právoplatný dňa 29.06.2012, a vo vzťahu Trestnému rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.07.2012, sp. zn. 1T/113/2012, právoplatný dňa 28.07.2012, keďže žalovaný skutok spáchal skôr ako bol vyhlásený skorší odsudzujúci rozsudok, ktorým je Trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13.06.2012, sp. zn. 2T/97/2012. Keďže uvedené odsúdenia sú amnestované s účinkom, že na obžalovaného sa hľadí akoby, alebo odsúdený, súd neukladal za žalovaný skutok súhrnný trest podľa ustanovení Trestného zákona o súhrnom treste, ale ukladal samostatný úhrnný trest, keďže spáchal viac trestných činov. Súd zvažoval u obžalovaného i uloženie alternatívneho trestu namiesto trestu odňatia slobody, avšak dospel k záveru, že neprichádza alternatívny trest do úvahy, keďže obžalovaný spáchal žalovaný skutok po tom, čo bol za rovnaké trestné činy odsúdený (rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 1T/99/2011 zo dňa 05.09.2011 a trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 1T/161/2011 zo dňa 18.11.2011) na podmiennečné tresty odňatia slobody. Ani tieto rozhodnutia neodradili obžalovaného od spáchania ďalšieho trestného činu. Odsúdený síce má všetky odsúdenia predchádzajúce tomu rozsudku osvedčené a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený, čo však podľa platnej judikatúry nebráni súdu hodnotiť osobu obžalovaného ako osobu, ktorá má sklony k páchaniu trestnej činnosti, prevažne majetkového charakteru. Súd pri určení výmery trestnej sankcie zohľadniac pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, uvedených úvah a závažnosti trestného činu, ukladal obžalovanému samostatný nepodmiennečný úhrnný trest odňatia vo výmere 6 mesiacov, pričom neprichádzalo do úvahy súhrnný trest ani spoločný trest odňatia slobody. Súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním tohto trestného činu, nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Súd je presvedčený, že uložený nepodmiennečný úhrnný trest odňatia je trestom primeraným, vzhľadom na osobu obžalovaného, osobné pomery a okolnosti trestného činu.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného mladistvého N. N. existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti a to priznanie ku skutku v podobe vyhlásenia viny na hlavnom pojednávaní [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Poľahčujúca okolnosť - vedenie riadneho života obžalovanému nebolo možné priznať vzhľadom na jeho správy o povesti, ktoré sú negatívne. Na strane priťažujúcich okolností súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to, že spáchal viac trestných činov. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je tak vyrovnaný a základná trestná sadzba trestu odňatia slobody uvedená v § 212 ods. 2 Trestného zákona sa teda nezmenila. U obžalovaného prichádzal do úvahy súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26.11.2012, sp. zn. 1T/169/2012, právoplatný dňa 26.11.2012, keďže žalovaný skutok spáchal skôr ako bol vyhlásený tento skorší odsudzujúci rozsudok. Keďže uvedené odsúdenie je amnestované s účinkom, že na obžalovaného sa hľadá akoby, alebo odsúdený, súd neukladal za žalovaný skutok súhrnný trest podľa ustanovení Trestného zákona o súhrnom treste, ale ukladal samostatný úhrnný trest, pretože spáchal viac trestných činov. Súd ukladal obžalovanému mladistvému podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou 2 roky, pričom obžalovanému uložil probačné povinnosti uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, ktoré majú posilniť výchovný účinok podmiennečného odsúdenia a napomôcť obžalovanému v zaradení do spoločnosti. Súd je presvedčený, že uložený podmiennečný úhrnný trest odňatia je trestom primeraným, vzhľadom na osobu obžalovaného, osobné pomery a okolnosti trestného činu, nakoľko sledovaním správania obžalovaného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia je možné pôsobiť na jeho správanie tak, aby sa ďalšej trestnej činnosti nedopustil.

Inštitút podmiennečného odsúdenia kladie dôraz v prvom rade na resocializačnú povahu trestnoprávných noriem, ktorého podstatou je, že súd vynesie odsudzujúci rozsudok alebo trestný rozkaz a uloží trest odňatia slobody, ale výkon tohto trestu odloží páchatelovi trestného činu pod tou podmienkou, že v priebehu určenej skúšobnej doby sa bude riadne správať a bude plniť povinnosti uložené súdom. To znamená, že obžalovaného bude v priebehu skúšobnej doby dodržiavať právny poriadok, základné normy občianskej spoločnosti a nebude sa dopúšťať trestných činov, priestupkov a iných deliktov a v neposlednom rade bude plniť súdom uložené povinnosti a obmedzenia.

Skúšobná doba začne plynúť obžalovanému prvým dňom po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V prípade, že sa v priebehu skúšobnej doby dopustí obžalovaný akejkoľvek trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdený, alebo i v prípade spáchania akýchkoľvek priestupkov (t. j. aj dopravných), zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmiennečného trestu odňatia slobody na nepodmiennečný. V prípade, ak bude obžalovaný viesť v skúšobnej dobe riadny život a vyhovie bezo zvyšku všetkým v rozsudku uloženým podmienkam, súd vysloví, že sa o s v e d č i l; ináč rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že si trest v y k o n á. Súd považuje za potrebné

obžalovaného poučiť, že v prípade, ak spácha v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia úmyselný trestný čin, tak v prípade uznania viny, v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona mu nebude možné za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podmienne odložiť výkon trestu odňatia slobody a reálne mu môže hroziť nepodmienený trest. Účelom trestu teda nie je len ochrana občanov pred páchaním trestných činov, ale aj výchovné pôsobenie na páchatel'a, ktoré má smerovať k tomu, aby v ďalšom živote viedol riadny život.

Takto uložené tresty považuje súd vzhľadom na osoby páchatel'ov, najmä s prihliadnutím na ich doterajšie životy a prostredie, v ktorom žijú, motív ich konania (zištnosť), za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie. Súčasne je súd toho názoru, že druh a výmera trestu dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V rámci adhézneho konania, ktoré je súčasťou tohto trestného konania, si svedok poškodený uplatnil náhradu škody a to do skončenia vyšetrovania, táto škoda bola preukázaná odborným vyjadrením spoločnosti Stabilit s.r.o. vo výške 209,-Eur, v tejto výške náhradu škody súd poškodenému priznal a vo zvyšku ho odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Súčasne uložil obom obžalovaným, aby náhradu škody uhradili poškodenému spoločne a nerozdielne.

Po vyhlásení rozsudku sa obžalovaný mladistvý N. N. vzdal práva na podať odvolanie, rovnako jeho obhajca, zákonný zástupca C. N.Š., zástupca orgánu starostlivosti o deti i prokurátor. Obžalovaný S. B. podal odvolanie proti výroku o treste.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu /§ 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.